

venska mladina hoče priti do spoznanja, da starosti ne dela častitljive ne dolgo življenje in ne sivi lasje, ampak da velja brezmadežno življenje za sivo starost.

Ksaver Meško:

Otrok svojemu lesenemu konjičku.

*Konjiček, konjiček, beži! —
Zakaj ne bežiš?
Mordá se očeta, mame
moje bojiš?*

*Saj oče te mi je kupil
in rad te ima.
In mamica draga je moja
in tvoja vsa.*

*Konjiček, konjiček, skači! —
Kaj mirno stojiš?
Mordá pa premalo ovsá,
sená dobiš?*

*A kaj, če dobil bi z bičem
kot sosedov pram?
A glej, jaz te nemaram tepsti,
biló bi me sram.*

*Zato pa skači in dirjaj,
moj dragi konjič!
Poleti z menoj dol po cesti,
ne boj se nič!*

*Če morda se kje prevrneš,
te bom pa pobral.
Če sam ne boš znal, saj jaz
te domov bom gnal.*

